

Fotoproject dementie geopend

De foto-expositie 'Mijn leven met dementie' kon vorige week woensdag op veel belangstelling rekenen. Een 'uitverkocht' Odensehuis wachtte in spanning af naar het moment dat de elf banners werden tentoongesteld. Op het moment suprême werd het voor sommige deelnemers en hun naasten eventjes te veel. 'Op de dagen dat ik in het Odensehuis ben, hoeven mijn naasten niet de zorg te voelen die ze anders met liefde verlenen.'

Door: Lars Regeer

De expositie werd vorige week woensdag feestelijk geopend. Middels een rode loper werden de deelnemers, hun naasten en meerdere betrokkenen ontvangen tijdens de opening in besloten kring. Alles was in de puntjes geregeld. Alleen daar waar de organisatie geen invloed op had, het weer, werkte niet mee. Vandaar dat de opening vlak voor tijd naar binnen werd verhuisd. Daar zag een volle zaal meerdere sprekers vertellen over het project. Naast de speeches werd het nummer 'Je staat niet alleen' van Guus Meeuwis gezongen. Een boodschap die alle sprekers aanhaalden, kwam hiermee symbolisch tot leven: volwaardig meedoen in de maatschappij. 'Deze expositie laat zien dat dementie op iedere leeftijd voor kan komen', sprak Loesan Peters,

Manon (rechts) en fotografe Nina van Stippent zijn allebei trots op het eindresultaat

directrice van Odensehuis Animi Vivere. 'De foto's laten de impact van dementie zien. Maar ook: het plezier, de energie en het enthousiasme van mensen met dementie. Wat kan nog wel? Dat principe staat centraal bij het Odensehuis.' Manon, een van de deelnemers die meedeed aan het fotoproject (rechts op de foto), staat na de speech trots naast haar banner. Ze is blij met het eindresultaat. 'Ik ben een mensen-mens, dat kun je wel zien op de foto's. Familie en vrienden betekenen veel voor mij.' Sinds september 2020 komt ze in het Odensehuis in Wijchen. Ze vindt het een fijne plek. 'Op de dagen dat ik in het Odensehuis ben, kunnen mijn naasten hun eigen leven leiden en hoeven ze niet de zorg te voelen die ze anders met liefde verlenen. Ik heb in het Odensehuis veel men-

sen ontmoet die begrip hebben voor elkaar. En de sfeer is fantastisch. Iedereen kan meedoen en krijgt de mogelijkheid om dingen uit te proberen die thuis vaak niet meer lukken.' Vier fotografen waren betrokken bij het project, waaronder Dick Vogelzang, Lia Hoes, Lahteisha Drijvers en Nina van Stippent. De 19-jarige Van Stippent ging meerdere keren op bezoek bij de geportretteerden om zo hun leven in beelden te vangen. 'Ik wilde niet alleen een portret maken, maar ik wilde echt vertellen wie ze zijn. Door langs te gaan leerde ik ze kennen en zag ik met eigen ogen de impact van dementie op hun leven. Een van de geportretteerden keek iedere dag uit het raam, omdat ze dacht dat haar man langs zou komen. Achter iedere foto zit een verhaal.'

Het project maakte indruk op de jonge fotografe. Ze wil haar leeftijdsgenoten er graag meer over vertellen en gaat op haar opleiding een presentatie verzorgen over de expositie. Loesan Peters stipte dat trots aan in haar toespraak: 'Hierdoor komt de jongere generatie meer te weten over dit onderwerp. Dat is belangrijk want veel mensen met geheugenverlies krijgen te maken met onbegrip. Door dit soort verhalen te geven, komen we dicht bij een dementievriendelijke samenleving.' De expositie in het Odensehuis inmiddels gesloten. De banners krijgen een plekje op een andere locatie, waaronder het Alzheimer centrum in het RadboudUMC in Nijmegen.